

ת"פ 19759/07/21 - מדינת ישראל נגד חאלד עודה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 19759-07-21 מדינת ישראל נ' עודה

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		חאלד עודה ע"י ב"כ עוה"ד ערן צלניקר

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1994, הורשע על יסוד הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977.
2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 4.6.21, במהלך חתונה שהתקיימה במתחם סמוך למסגד בעיר ג'לג'וליה, נשא הנאשם נשק חם שסוגו אינו ידוע ובתוכו מחסנית טעונה בכדורים. בהמשך נורו מהנשק במהלך החתונה מספר יריות.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

3. ביום 1.2.22 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, המאשימה הצהירה שתעתור לעונש ראוי בן 18 חודשים וענישה נלווית. הנאשם הופנה לתסקיר. מתסקיר שירות המבחן עולה תמונה של נאשם מתפקד, עובד למחייתו, נישא במהלך החודש האחרון. לנאשם הרשעה קודמת משנת 2017 בעבירה של החזקת תחמושת לנשק, שירות המבחן העריך כי נחשף לגורמים עברייניים ולנשק בסביבת מגוריו ומחזיק בעמדות מקלות ביחס למעורבות בתחום זה. הנאשם שולב בפיקוח מעצרים, שיתף פעולה, מקבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. להערכת שירות המבחן פעל מתוך ריגוש, ללא מחשבה על הסיכון שבמעשיו אך אינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים. עוד סבור כי קיים סיכון במצבו נוכח חוסר בשלות וקשרים חברתיים שוליים אם כי זה פחת במהלך ההליך. בסופו של תסקיר בא בהמלצה להסתפק בענישה שיקומית הכוללת עבודות שירות וצו מבחן.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד שירי, עמדה על חומרת מעשיו והסיכון הגלום בהם. ב"כ המאשימה סקרה את מגמת החמרה בעבירות דומות וסבורה שהעונש שאליו עותרת חורג לקולא ממדיניות הענישה הנוהגת בתקופה האחרונה.

עוד סבורה שהתסקיר שהתקבל חיובי בעיקרו אך אינו כולל נתוני שיקום ולפיכך עותרת לעונש ראוי של 18 חודשי מאסר וענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד צלניקר, עותר לאימוץ המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה שיקומית. ב"כ הנאשם אינו מתעלם ממדיניות הענישה אך סבור שנסיונות מעשי הנאשם ומיהותו שונים, הנאשם נישא לאחרונה ומנהל אורח חיים תקין. עוד ביקש ליתן משקל לנסיונות המעשים שאינן ברף גבוה ועד לפני תקופה שאינה ארוכה לא הוגש בגינם כתב אישום וכי מדובר בנשיאת נשק שלא למטרה פלילית, הנאשם לא הביא את הנשק אלא נשאו לפרק זמן קצר.

6. הנאשם בדברו האחרון, התנצל והבטיח שלא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

8. דומה שאין להכביר מילים ביחס לחומרתן של עבירות הנשק והסיכון הגלום בהן שיש בו כדי לפגוע פגיעה ממשית בשלום הציבור ובטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש. בתי המשפט עמדו חזר ושנה על החומרה הרבה הגלומה בביצוע עבירות בנשק בלתי חוקי והתפשטות עבירות אלו בקרב הציבור כולו, ובקרב המגזר הערבי בפרט ועל הפוטנציאל הטמון בחובן לסיכון של פגיעה בשלום הציבור ובטחונו. **"עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזיק נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד"** ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים (19.1.2014) ועוד נקבע בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013) כי **"עבירות נשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ובטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש ייעשה בהם בעתיד"**.

9. צו השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה, אף אם הנאשמים נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי **"ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון"** (ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022); (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, פסקה 5-6 (14.4.2022); (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022); (ע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); (ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מוחמד בסילה, פסקה 10 (28.12.2021); (ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022);

ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022).

מגמה זו באה לידי ביטוי גם בחקיקה במסגרת תיקון 140 לחוק, שאינו חל בענייננו, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק.

10. אכן מעשיו של הנאשם אינם חמורים מאד, הנאשם נשא נשק במהלך חתונה ולטענת ב"כ בהמשך נורו בו, בהתאם למנהג המשתתפים בה, יריות שמחה. עם זאת, ירי בסביבה הומת אדם מסוכן ובעל פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש, גם אם לא בוצע למטרות עברייניות. עוד יוסף, כי לא מיוחס לנאשם הירי בנשק וכן לא הובהר סוגו.

11. עתירתה של המאשימה לעונש ראוי אינה פוטרת את בית המשפט מבחינה מעמיקה של מדיניות הענישה הנוהגת וקביעת מתחם מתאים. צודקת ב"כ המאשימה כי עתירתה לעונש ראוי בן 18 חודשים מתונה וסוטה לקולא ממדיניות הענישה הנוהגת. בפסיקה רבה וענפה הושת על נושאי נשק ומוביליו, חלקם נטולי עבר פלילי, מאסר מאחורי סורג ובריא לתקופות שאין קצרות. מתחם הענישה שנקבע בפסיקה שהתקבלה לאחרונה, ע"פ 5602/22, **פלוני נ' מדינת ישראל**, בגין נשיאת נשק בלתי חוקית נע בין 30-42 חודשים (ראו עוד: ע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' גנאים ואח'** (29.3.2022); ע"פ 166/22 **מוחמד טאהא נ' מדינת ישראל** (1.6.2022); ע"פ 6021/21 **עלי עבוד נ' מדינת ישראל** (19.12.2021); ע"פ 1658/22 **איהאב נח'אש נ' מדינת ישראל** (19.6.2022). עוד נקבע, כי ככל שעסקין בעבירות בנשק בלתי חוקי, ייסוגו נסיבותיו האישיות של הנאשם מפני שיקולים של אינטרס הציבור והרתעת הרבים (ע"פ 8012/04 **מתאני נ' מדינת ישראל**, 16.11.2005).

12. על יסוד נסיבות מעשי הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת היה ראוי לקבוע מתחם ענישה מחמיר יותר אלא שהמאשימה עותרת לעונש של מאסר בן 18 חודשים ונטען אף לקושי ראייתי שניתן לו משקל במסגרת עתירתה. עוד מצאתי טעם בטיעוני ב"כ הנאשם, כי במשך שנים רבות תופעת יריות השמחה בחתונות לא טופלה ולא בוצעה אכיפה בתחום זה, מכאן שההחמרה בענישה בעבירות בנסיבות דומות צריכה להתבצע בהדרגה. **לפיכך, אני קובעת מתחם ענישה שנע בין 16-30 חודשי מאסר.**

13. הנאשם בן 28, בעברו הרשעה רלוונטית בהחזקת תחמושת. תסקירו חיובי, הנאשם מנהל אורח חיים תקין, שירות המבחן מעריך שאינו בעל דפוסים עברייניים ושהסיכון הנשקף ממנו פחת. אין בנתוניו כדי לשמש בסיס לחריגה משמעותית ממתחם הענישה לצרכי שיקום ולהימנעות מהטלת עונש מאסר ממש, לדאבון הלב, רובם של הנאשמים שהורשעו בעבירות דומות בתקופה אחרונה אינם עבריינים אלא בנים למשפחות טובות שמבצעים עבירות נשק לצורך ריגוש ולצורך הוכחת גבריות והתרברבות בפני הסובבים אותם. בפועל הנאשם לא עבר הליך טיפולי ומחזיק בעמדות מקלות כלפי עבירות בנשק. כזכור, המלצות שירות המבחן אינן מחייבות את בית המשפט וביכולתו לסטות ממנה מטעמים מוצדקים (2048/18 **ע"פ פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 13, 14.11.2018).

14. נוכח הרשעתו הקודמת היה ראוי למקם את עונשו מעל הרף התחתון של מתחם הענישה. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, טיעוני ההגנה והמלצת שירות המבחן, מצאתי ללכת צעד נוסף לקראתו ולקבוע את עונשו בתחתית

המתחם לצד ענישה נלווית.

15. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל בן 16 חודשים** בניכוי ימי מעצרו מיום 21.7.21-4.7.21.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו לבל יבצע עבירת נשק מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו לבל יבצע עבירת נשק מסוג עוון.

ד. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.23. הקנס יקוזז מההפקדה בהליך המעצר הנלווה והיתרה תושב לב"כ הנאשם לאחר שהנאשם יחל בריצוי מאסרו.

ה. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 15.1.23 עד שעה 10:00 בבימ"ר ניצן. הערבויות הכספיות לאחר קיזוז הקנס ישמשו להבטחת התייצבותו. צו עיכוב יציאה מהארץ יותר בתוקף.

מורה על השמדת כלי הנשק והתחמושת לאחר תום תקופת הערעור.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ג, 07 נובמבר 2022.